

Wegener; Præsto Amts 3die District, Selveier Gækkerup; Ribe Amts 3die District, Minister Spønned; Odense Amts 4de District, Fuldmægtig Damkjær; Kjøbenhavns 4de District, Directeur Rothe.

Alle disse Fuldmagter ere i Afdelingen gjennemgaaede, og der er aldeles Intet ved dem fundet at erindre, saaledes at Afdelingen gjennem mig henstiller til den ærede Forsamling, at antage alle disse Valg for gyldige.

Derpaa gaves Ordet til Ordføreren for 3die Afdeling, Krieger: 3die Afdelings Fuldmagter ere blevne prøvede i 4de Afdeling; 4de Afdeling har imidlertid kun modtaget til Prøvelse 15, med Bemærkning om, at Gaardfæster Jacobsen ventede at modtage sit Valgbrev med første Post. Af disse 15 Valgbreve ere følgende fundne at være i fuldstændig Orden: Odense Amts 5te Kreds, Procurator Jespersen; Svendborg N. 5. Kreds, Gaardfæster Høier; Holbæk 3die Kreds, Skolelærer Gleerup; Viborg 5te Kreds, Udsesfor Ussing; Præsto 6te Kreds, Student Barfod; Holbæk 5te Kreds, Møller Andresen; Svendborg 3die Kreds, Lieutenant Jagd; Odense 2den Kreds, Gaardmand Chr. Larsen; Svendborg 1ste Kreds, Gaardmand Rasmus Petersen; Thisted 2den Kreds, Sandflugtscommissair Lykke; Svendborg 4de Kreds, Major Andræ. — Med Hensyn til een af de Fuldmagter, som ere blevne forelagte, har Afdelingen været i nogen Usikkerhed; det er Fuldmagten for den, der er valgt for Thisted Amts 4de District, Sognefoged Knudsen. Der er nemlig fra Indenrigsministeren tilskillet Afdelingen en Skrivelse, som denne har modtaget fra Formanden for Valgbestyrelsen, ledsaget af en Udskrift af Valgforhandlingsprotokollen; i denne Skrivelse til Indenrigsministeren siges der, at det vil sees, at Knudsen er proklameret som Rigsdagsmand, da han saavel ved Raaringen som ved den navnlig Afstemning havde de fleste Stemmer, og at ved Valghandlingen Valgløvens Bestemmelse nøyagtig blev efterfulgt, men derpaa tilføies, hvad den nedlagte Protest mod Knudsens Valg angaaer, da er den begrundet deri, at et Par Vælgere, efterat den navnlig Afstemning var tilendebragt og Stemmerne opsamlende, gjorde Ind-

sigelse mod Candidatens Valg, paa Grund af, at der skulde være kjøbt Stemmer til Fordeel for ham. Valgbestyrelsen ansaae sig aldeles uberettiget til at afslige nogen Kjendelse, hvorfor den henviste de Protesterende med deres Klage og de multige Bewiser for sammes Rigtighed til den sammentrædende Rigsdag, som efter Valgbestyrelsens Skjon ene kan være en competent Dommer i denne Sag; de Protesterende have imidlertid forsøgt ved Rettens Hjælp at tilveiebringe de fornødne Bewiser, men det har endnu ikke ført til noget Resultat. Uagtet nu Afdelingens samtlige Medlemmer naturligtvis vare enige i den Opfattelse af Afdelingens Stilling, at Afdelingen havde at afgjøre, om den vilde anbefale til Forsamlingen en Udsættelse, ledsaget af en nærmere Prøvelse, eller en Indstilling om Fuldmagtens umiddelbare Antagelse, saaledes at der ikke kunde være Tale om, paa nogen Maade at gjøre Indstilling om den piblikkelige Afviisning, saa viste der sig dog forskellige Meninger med Hensyn til det Spørgsmaal, om man skulde tilraade, at Fuldmagten strax skulde antages, eller om der skulde tages Hensyn til de Dplysninger, som saaledes vare fremkomne. Grunden til denne Meningsulighed er følgende: paa den ene Side blev gjort gjældende, at Afdelingen, saalange den ikke, navnlig fra Indenrigsministeren, har modtaget nærmere Dplysning om Sagens Forhold, ikke kunde nægte, at der forelaa en Paastand, en Indsigelse, man vidste ikke ret, hvorledes det hang sammen med denne Indsigelse, man vidste navnlig ikke, hvilken Dpfordring Indenrigsministeren havde havt til at forlange Valgbestyrelsens Erklæring; man saae af den Erklæring til Indenrigsministeren, som denne havde meddeelt Forsamlingen, at en Paastand var bleven nedlagt, og det en Paastand, om hvilken man ikke forud kunde vide, om den var grundet eller ikke, men som i sig selv var af en alvorlig Charakter, og som man ikke let turde afvise, naar den først var fremkommen. Afdelingens Minoritet troede saaledes for Dieblirket ikke at kunne tilraade Fuldmagtens umiddelbare Antagelse, da det var oplyst, at de Protesterende fulgte den Anviisning, som var dem givet, nemlig, at de ad Rettens Veie søgte